

Dato: 28. marts 2025

Sendt til:

ens@ens.dk, med kopi til mlf@ens.dk

Vedr. Journalnummer 2024-13205.

Høringssvar fra Danmarks Naturfredningsforening vedr. udkast til bekendtgørelse om kontaktpunkt, VE- tilladelsesprocessen og områder til fremme af VE

Danmarks Naturfredningsforening (DN) takker for muligheden for at afgive høringssvar om udkastet til bekendtgørelse om kontaktpunkt, VE-tilladelsesprocessen og udpegning af områder til fremme af vedvarende energi (VE). DN støtter ambitionen om en hurtigere udbygning af vedvarende energi, da klimakrisen kræver akut handling. Samtidig står vi også midt i en alvorlig biodiversitetskrise, som skal løses i sammenhæng med klimakrisen. Det er derfor afgørende, at en acceleration af VE-udbygningen ikke sker på bekostning af sårbar natur – tiltag mod klimakrisen må ikke forstærke biodiversitetskrisen.

Nedenfor fremhæver DN 4 centrale punkter: (1) Placering af VE-fremskyndelsesområder skal friholde beskyttet og sårbar natur, (2) behovet for grundige strategiske miljøvurderinger og vurdering af kumulative effekter, (3) krav om helhedsorienteret planlægning i kommunerne, der balancerer klima- og naturhensyn, og (4) forbedring af kontaktpunktets rolle, så det sikrer en integreret vurdering af natur- og klimahensyn. Afslutningsvis opsummerer vi vores anbefalinger til ændringer i bekendtgørelsesteksten.

Indhold

1. Ingen VE-fremskyndelsesområder i beskyttet natur eller sårbare naturområder	2
2. Strategisk miljøvurdering og håndtering af kumulative effekter	2
3. Helhedsorienteret planlægning: balance mellem klima- og naturmål	3
4. Styrkelse af kontaktpunktets rolle for en helhedsorienteret proces	5
Afslutning og anbefalinger	6

1. Ingen VE-fremskyndelsesområder i beskyttet natur eller sårbare naturområder

DN støtter, at VE-udbygning prioriteres på allerede antropogent påvirkede arealer frem for i sårbar og værdifuld natur. Danmark er et af verdens mest opdyrkede lande, og det er oplagt, at nye vind- og solenergianlæg placeres på landbrugsjord og steder, der i forvejen er præget af tekniske anlæg (f.eks. langs motorveje, ved by- og industriområder, havne eller nær el-infrastruktur). Det harmonerer med bekendtgørelsesudkastets kriterier, som foreskriver, at man i udpegningen af fremskyndelsesområder skal prioritere allerede bebyggede eller kraftigt menneskepåvirkede arealer (tage, facader, transportinfrastruktur, parkeringspladser, landbrugsbedrifter, industriområder m.v.). DN finder denne prioritering rigtig for at minimere arealkonflikter.

Omvendt bør konsekvent undtages fra VE-fremskyndelsesområderne. VE anlæg skal ikke opstilles i beskyttede naturområder eller andre områder med høj naturværdi. Vi noterer positivt, at udkastet eksplicit udelukker Natura 2000-områder fra fremskyndelsesområder. DN anbefaler dog, at beskyttede naturtyper og arter også sikres stærkere: Alle nationalt beskyttede naturarealer (f.eks. §3-områder, skove med fredsskovspligt m.v.) samt andre levesteder med høj biodiversitet og/eller stort naturgenopretningspotentiale, bør være udelukket fra udpegning. Det fremgår, at områder udpeget under nationale beskyttelsesordninger for natur og biodiversitet ikke må indgå – DN ser gerne denne bestemmelse præciseret direkte i bekendtgørelsesteksten med en udtømmende liste over de pågældende naturtyper/områder, så der ikke hersker tvivl hos hverken kommuner eller projektudviklere.

Herudover bør områder med kendte naturværdier, selv hvis de endnu ikke er formelt beskyttede, behandles med forsigtighed. De fleste kommunernes har allerede udpeget arealer, der enten rummer eksisterende naturværdier eller potentiale for naturgenopretning. DN mener som udgangspunkt ikke, at der bør placeres solcelleanlæg inden for disse arealer, medmindre det klart kan ske uden at stride mod formålet og gerne bidrager positivt til naturen. Tilsvarende bør sådanne arealer heller ikke udpeges som VE-fremskyndelsesområder. DN anbefaler derfor, at bekendtgørelsen tilføjer, at områder udpeget til naturformål i kommuneplanlægningen (fx potentielle områder til ny beskyttet natur, herunder lavbundsarealer, som led i kommende omlægningsplaner) som udgangspunkt ikke bør udlægges som fremskyndelsesområder – medmindre en udpegning kan understøtte en reel naturmæssig gevinst, f.eks. gennem konkret arealkompensation eller direkte bidrag til naturbeskyttelse. Samlet set bør princippet være, at VE-fremskyndelsesområder kun udpeges på arealer, hvor udbygning med VE ikke er i konflikt med naturbeskyttelsen eller står i vejen for større naturgenopretningsprojekter.

Ændringsforslag: DN foreslår, at bekendtgørelsens § 22, stk. 2, nr. 2 (om kriterier for udpegning) justeres, så det tydeliggøres, at fremskyndelsesområder eksplicit ikke kan omfatte beskyttede naturområder. Fx ved at tilføje: *“...udelukke Natura 2000-områder samt øvrige beskyttede naturområder (herunder beskyttet natur efter naturbeskyttelseslovens §3, fredede arealer, fredsskov, naturnationalparker m.v.) og områder, der indgår i eller er planlagt til kommende naturgenopretningsprojekter med henblik på at skabe mere beskyttet natur...”*. Dette vil sikre, at både lovformelt beskyttet natur og arealer, med stor naturmæssig værdi og potentiale holdes fri for VE-anlæg.

2. Strategisk miljøvurdering og håndtering af kumulative effekter

DN understreger vigtigheden af, at den miljømæssige screening og planlægning i fremskyndelsesområder er grundig og helhedsorienteret. Det fremgår af udkastet, at enhver plan for udpegning af et VE-fremskyndelsesområde skal underkastes en strategisk miljøvurdering (SMV). Herved sikres, at man tidligt i

processen identificerer miljøpåvirkninger og kan fastsætte afbødende foranstaltninger i planen for området. DN finder det afgørende, at denne SMV lever op til høj standard: Den bør vurdere alternativer, indtænke naturhensyn fra start og inddrage den nyeste viden og data om arter, levesteder og økosystemer i området. Som minimum skal SMV'en sikre, at eventuelle kendte konflikter (f.eks. forekomster af truede arter) enten afværges gennem planens vilkår eller fører til fravalg af området som fremskyndelsesområde.

Når konkrete VE-projekter herefter screenes inden for et fremskyndelsesområde, støtter DN, at man kun giver grønt lys, hvis projektet overholder planens miljøvilkår og ikke medfører uforudsete, væsentlige skadevirkninger. Udkastet lægger op til, at vindmølle- og solcelleprojekter i et fremskyndelsesområde kan fritages for fuld VVM-pligt mod at gennemgå en særligt tilrettelagt screeningsproces. DN kan tilslutte sig denne forenkling under forudsætning af, at screeningproceduren er robust, og at krav om habitatvurdering altid fastholdes i de tilfælde, hvor Natura 2000-områder eller arter omfattet af habitatdirektivet kan påvirkes. Det skal være et klart krav, at hvis screeningen dokumenterer betydelige negative effekter på miljø eller natur, som ikke på rimelig vis kan afbødes eller kompenseres, så må projektet ikke godkendes. Det må ikke blive sådan, at et projekt presses igennem på trods af uacceptable naturkonsekvenser, blot fordi det ligger i et fremskyndelsesområde. Derfor støtter DN også udkastets bestemmelse om, at kommunen skal afslå et projekt, hvis ikke yderligere vilkår kan sikre (eller forbedre) de berørte arters bevaringsstatus. Dette er en vigtig sikkerhedsmekanisme, som skal opretholdes og håndhæves stringent.

DN efterlyser desuden fokus på kumulative effekter i planlægningen. Mange mindre påvirkninger kan tilsammen udgøre en stor belastning for naturen. Når flere VE-projekter gennemføres i samme region eller når et område gradvist udbygges, kan den samlede effekt på f.eks. landskab, arter og økosystemer blive væsentlig. DN anbefaler, at bekendtgørelsen eksplicit forpligter myndighederne til at vurdere den samlede miljøpåvirkning ved udpegning af flere fremskyndelsesområder. Dette kan f.eks. indføres som et krav i forbindelse med den strategiske miljøvurdering af planerne. Strategiske miljøvurderinger bør ikke kun se isoleret på ét område ad gangen, men også analysere den samlede påvirkning, hvis flere områder udpeges eller hvis området udbygges i etaper. På nationalt plan bør man tilsvarende følge op på, om summen af mange VE-projekter over tid bidrager til en kumulativ belastning af bestemte naturtyper eller arter (f.eks. trækruter for fugle eller flagermus). Kun med en sådan helhedsbetragtning kan man sikre, at den grønne omstilling sker uden gradvis udhuling af naturværdierne.

Ændringsforslag: DN foreslår, at der indsættes en tydeliggørelse i bekendtgørelsen om kumulative effekter. For eksempel kunne man tilføje i § 22 (eller § 23) en bestemmelse om, at *“Hvis/når der udpeges flere fremskyndelsesområder, eller hvis et fremskyndelsesområde udbygges ad flere omgange, skal den relevante myndighed sikre, at de samlede (kumulative) miljøpåvirkninger vurderes under ét, herunder eventuelle regionale effekter på natur og landskab.”* Desuden bør § 22, stk. 2, nr. 3 præciseres, så det fremgår, at de anvendte værktøjer og datasæt til identifikation af egnede områder også skal anvendes til at undgå projekter med samvirkende negativ effekt på miljøet. Herved bliver det et krav, at man bruger tilgængelige kortlægninger over f.eks. dyre- og planteliv i et større perspektiv – også på tværs af kommunegrænser – så udpegningen af områder sker med øje for den samlede naturbelastning.

3. Helhedsorienteret planlægning: balance mellem klima- og naturmål

Kommunerne får med denne bekendtgørelse en central rolle i at udpege VE-fremskyndelsesområder og planlægge for konkrete VE-anlæg. DN finder det afgørende, at kommunerne i denne planlægning tilgodeser både klimamålene og naturmålene. Det glæder DN, at planloven for nylig er blevet justeret, så kommunerne har bedre muligheder for at planlægge med klima og natur som formål (f.eks. bynatur-initiativer). Denne mulighed for integreret planlægning bør nu udnyttes aktivt i forbindelse med VE-

udbygningen. God planlægning kan sikre plads til både mere vedvarende energi og mere beskyttet natur – det ene mål behøver ikke udelukke det andet, hvis man fra start tænker dem sammen. DN noterer positivt, at den grønne omstilling nu følges op af en national indsats for at sikre mere natur. Aftalen om et Grønt Danmark skal bidrage til at skabe langt mere plads til naturen og bedre vilkår for biodiversiteten, herunder et mål om, at mindst 20 % af Danmarks landareal skal være beskyttet natur i 2030. Lokalt skal der nu udarbejdes omlægningsplaner, som så vidt muligt skal identificere arealer med potentiale til at bidrage til målet om mindst 20 % beskyttet natur – og hvor muligt også til strengt beskyttet natur. DN anbefaler, at kommunerne koordinerer deres VE-planlægning med arbejdet med omlægningsplanerne, så VE-anlæg ikke placeres i eller forhindrer udpegning af arealer, der er nødvendige for at nå målet om mere natur; udpegning af et fremskyndelsesområde bør aldrig ske blindt på bekostning af et område, som er afgørende eller åbenlyst egnet for at opfylde naturmålsætningerne.

DN anbefaler, at kommunalbestyrelsen i forbindelse med udpegning af fremskyndelsesområder foretager en helhedsafvejning: Klimahensyn (behovet for VE-anlæg) og naturhensyn (beskyttelse og genopretning af natur) skal vurderes sideløbende. Mange tekniske anlæg kan med fordel placeres på allerede påvirkede arealer og derved undgå interessekonflikter med eksisterende natur. Hvor en kommune alligevel overvejer at udpege et område, der rummer naturværdier eller har potentiale til fremtidigt at bidrage til målet om 20 % beskyttet natur, bør placeringen genovervejes. I nogle tilfælde vil det være bedre at finde et alternativt areal for VE-projektet end at risikere at forringe kommunens muligheder for genopretning af store sammenhængende naturområder.

Planlægning er nøglen til at løse begge dele: Med god og klog planlægning kan energianlæg tilrettelægges, så de understøtter flere formål – ikke kun grøn strøm, men også natur, biodiversitet og vandmiljø. DN ser gerne, at kommunerne stiller krav om, at nye VE-anlæg integreres bedst muligt i omgivelserne og, hvor det er muligt, samtidig bidrager til lokal natur. For eksempel kan solcelleparker anlægges med blomsterstriber og levende hegn af hjemmehørende arter, der samtidig gavner insekter, flagermus, fugleliv og landskab. De kan indgå som korridorer og ledelinjer i landskabet og dermed binde naturen bedre sammen. Klimatiltag kan og bør udformes, så de også løfter naturen.

DN har sammen med både Better Energy og European Energy udarbejdet virkemiddelkataloger for hvordan dette kan gøres, og også Momentum og andre aktører har udgivet fine vejledninger, som kan og bør inspirere denne samtænkning. Det er dog en forudsætning, at anlæggene ikke placeres i eller forringer eksisterende naturværdier. Hensynet til naturbeskyttelse går forud for hensynet til æstetik eller eventuelle afledte sidegevinster.

DN støtter intentionen om en styrket statslig ramme for kommunernes VE-planlægning. Staten bør hjælpe med at udstikke retningen ved at udpege egnede områder og udarbejde kort over, hvor VE-anlæg bedst kan placeres med mindst mulige naturkonflikter. Sådanne potentialekort kan sikre, at udbygningen sker på de mest optimale arealer i forhold til el-infrastruktur, ressourcer og hensyn til natur og landskab. DN ser gerne, at staten stiller sådanne data til rådighed og måske ligefrem forpligter kommunerne til at inddrage dem i planlægningen – det vil gøre den kommunale planlægning lettere og mere helhedsorienteret. Overordnet ønsker DN en planlægning, hvor vi løser flere udfordringer på én gang: når vi planlægger for vedvarende energi, skal vi samtidig tænke naturgenopretning og biodiversitet ind. Denne helhedstanke bør gennemsyre både statens retningslinjer og kommunernes konkrete planlægningsbeslutninger.

Ændringsforslag: Bekendtgørelsen bør indeholde en klar reference til balancen mellem klima- og naturhensyn i kommunernes planlægning. DN foreslår at indsætte et nyt stykke (evt. under § 22) med eksempelvis følgende tekst: *“Kommunalbestyrelsen skal ved udpegning af områder til fremskyndelse af vedvarende energi sikre, at udpegningen er forenelig med kommunens øvrige planlægning og målsætninger for natur og biodiversitet. Kommunalbestyrelsen skal dokumentere, at udpegningen ikke forringer muligheden*

for at opfylde nationale og lokale naturmål, herunder målsætninger beskyttet og strengt beskyttet natur.” Dette vil formelt forpligte kommunerne til at tænke naturmål ind, når de udpeger fremskynelsesområder. Desuden foreslås det, at kommunerne i bemærkningerne til en udpegningsplan skal redegøre for, hvordan planen forholder sig til Grønt Danmarkskort og evt. andre naturplaner – eller at bekendtgørelsen direkte angiver, at Grønt Danmarkskort skal respekteres i planlægningen (jf. punkt 1 ovenfor). På den måde mindsker vi risikoen for, at udsigten til klimagevinster kommer til at underminere den langsigtede naturindsats.

4. Styrkelse af kontaktpunktets rolle for en helhedsorienteret proces

DN anerkender oprettelsen af ét kontaktpunkt (forankret i Energistyrelsen) som et middel til at lette den administrative proces for VE-opstillere. Ét indgangspunkt kan skabe overblik og sikre hurtigere sagsgange, hvilket er positivt. For DN er det imidlertid vigtigt, at denne centralisering af sagsprocessen ikke kun fokuserer på tempo, men også på kvaliteten af sagsbehandlingen – herunder integrationen af natur- og miljøhensyn. Kontaktpunktet bør fungere som garant for en helhedsorienteret proces, hvor alle relevante hensyn tænkes ind fra start. Som DN tidligere har påpeget, bør energiplanlægningen tilrettelægges holistisk, så vi samtidig kan gøre en indsats for biodiversiteten. Det ansvar hviler også på den myndighed, der vejleder udviklere gennem tilladelsesprocessen.

DN anbefaler konkret, at kontaktpunktets vejledningsfunktion udvides til eksplicit at omfatte natur- og miljøforhold. I bekendtgørelsesudkastet er kontaktpunktets opgaver beskrevet som overordnet at vejlede om processen, formidle kontakt til fagspecifikke myndigheder, drive en informationshjemmeside, oplyse om tidsfrister og sikre overholdelse af frister. Disse opgaver bør suppleres med en proaktiv rolle i forhold til miljøhensyn og naturfremme. For det første bør kontaktpunktets hjemmeside indeholde lettilgængelige oplysninger om naturbeskyttelse, fx kort over beskyttede områder, Natura 2000-områder, økologiske forbindelser og områder med stor naturværdi. DN foreslår konkret, at man anvender og henviser til eksisterende nationale kortgrundlag, herunder kortene i rapporterne 'Potentialet for at reservere 30 % af landarealet til beskyttede og strengt beskyttede områder i Danmark' (DCE, 2022), 'Mere, bedre og større natur i Danmark' (CMEK, 2024) og 'Samlet udgangspunkt for at skabe store, sammenhængende naturområder i Danmark' (Biodiversitetsrådet, 2024). Disse kort er offentligt tilgængelige via Arealinfo og kan anvendes til at identificere områder, hvor naturhensyn bør vægte tungt ved VE-planlægning.

Udkastet kræver allerede, at man anvender alle relevante værktøjer og datasæt til at udpege områder, hvor VE-anlæg ikke forventes at påvirke miljøet væsentligt. DN foreslår, at disse kortlægningsværktøjer og data gøres offentligt tilgængelige via kontaktpunktets portal, så både kommuner og udviklere fra start kan identificere oplagte “go-to” områder og se, hvilke lokaliteter der bør undgås. Konkret kunne Energistyrelsen via kontaktpunktet offentliggøre de “potentialekort”, som DN og andre har efterlyst, der viser de bedst egnede arealer til landvind og solceller ift. vindressource, elnet og naturhensyn. Dette vil skabe gennemsigtighed og spare tid ved at lede projekterne hen, hvor de gør mindst indgreb i natur og landskab. Desuden kan kontaktpunktet være formidler af viden om sameksistens, og om, hvordan naturhensyn og naturforbedringer kan integreres i planerne. Fx med udgangspunkt i de mange gode virkemiddelkataloger for netop det, der er udviklet de seneste år.

For det andet bør kontaktpunktet i sin koordinationsrolle mellem myndigheder sikre, at miljømyndighederne bliver tidligt inddraget i sagsforløbet. Når en opstiller henvender sig med et projekt og en mulig lokalitet, bør kontaktpunktet ikke alene oplyse om procedurer, men også gøre opmærksom på eventuelle miljømæssige udfordringer ved den påtænkte placering. Kontaktpunktet kan f.eks. etablere en fast rutine, hvor relevante miljømyndigheder (fx Miljøstyrelsen eller kommunens miljøforvaltning)

konsulteres eller deltager i indledende møder for projekter, der potentielt berører naturområder. På den måde kan problemer foregribes frem for først at dukke op sent i processen. Hvis kontaktpunktet fungerer som bindeled, der sikrer, at både klima- og naturhensyn adresseres fra dag ét, vil det i sidste ende give en hurtigere og mere kvalificeret sagsbehandling. DN bemærker, at kontaktpunktet ifølge udkastet kan formidle kontakt til relevante fagmyndigheder – dette skal udnyttes fuldt ud i praksis, så naturfaglig ekspertise involveres, hvor det er nødvendigt.

Ændringsforslag: DN foreslår følgende justeringer vedrørende kontaktpunktet:

- I § 6, stk. 1 tilføjes en ny nr. 6, fx: *“6) sikre, at opstillere tidligt i processen informeres om relevante natur- og miljøhensyn, som gør sig gældende for det påtænkte projekt.”* Dette vil formalisere, at kontaktpunktet har et ansvar for at integrere miljøhensyn i vejledningen.
- I § 7, stk. 1 (om kontaktpunktets hjemmeside) tilføjes et ny punktnummer. Der kunne indsættes en nr. 5 med følgende ordlyd: *“5) indeholder opdaterede kort og informationer om natur- og miljøforhold af betydning for VE-projekter, herunder oversigter over beskyttede naturområder, Natura 2000-udpegninger, vigtige trækruter for fugle samt øvrige miljøfølsomme områder, så opstillere kan tage hensyn hertil ved projektering.”* En sådan ændring vil sikre, at hjemmesiden ikke blot informerer om procedurekrav, men også om substansen af naturhensyn.
- Endelig bør kontaktpunktet i § 6, stk. 1, nr. 2 (eller i bemærkningerne hertil) pålægges aktivt at involvere de miljøfaglige myndigheder. Fx kan ordet *“formidle”* i nr. 2 skærpes til *“formidle og indhente kontakt”*, eller man kunne tilføje: *“...fagkompetente myndigheder for vejledning... og inddrage disse myndigheder tidligt i sagsforløbet for at sikre en samlet vurdering af klima- og miljøhensyn.”* Dette vil styrke den helhedsorienterede sagsbehandling, som DN efterspørger.

Samlet set mener DN, at ovenstående ændringer vil bidrage til, at kontaktpunktet ikke alene bliver en “turbo-knap” for sagsbehandlingstider, men også et redskab der kvalitetssikrer, at naturhensyn ikke tabes i hastværket. En helhedsorienteret tilgang til energiplanlægning og -sagsbehandling er nødvendig for at vi kan løse klimaudfordringen i samklang med løsningen på biodiversitetskrisen.

Afslutning og anbefalinger

DN anerkender regeringens arbejde med at implementere VEIII-direktivets intention om at fremskynde den grønne omstilling. Udkastet til bekendtgørelse rummer flere gode takter – bl.a. krav om udvidet strategisk miljøvurdering, udpegning af VE-områder på egnede arealer og involvering af én indgang for ansøgere. DN støtter helhjertet en hurtigere udbygning af vedvarende energi, forudsat at det ikke sker på åbenbar bekostning af vores sårbare og værdifulde natur. Med de ovenfor beskrevne justeringer mener vi, at bekendtgørelsen i højere grad vil sikre denne balance. Nedenfor opsummeres DN’s anbefalinger til ændringer:

- Beskyttelse af sårbar natur (§ 22, stk. 2, nr. 2): Kriterierne for udpegning af VE-fremskyndelsesområder bør skærpes, så det fremgår tydeligt, at beskyttede naturområder (Natura 2000 og nationalt beskyttet natur, fx §3-områder, fredninger, fredsskov mv.) ikke kan udpeges. DN foreslår at tilføje fx: *“...herunder områder beskyttet efter naturbeskyttelsesloven, områder udpeget i kommuneplanen til naturformål og arealer, der er planlagt til kommende naturgenopretning med henblik på at bidrage til målet om 20 % beskyttet natur.”* Formålet er at undgå, at VE-projekter placeres i eller forhindrer realiseringen af nationale og kommunale mål for naturgenopretning og biodiversitet.

- Strategisk miljøvurdering og kumulative effekter (§ 22/23): Gør det eksplicit, at den strategiske miljøvurdering af udpegninger skal vurdere samlede miljøpåvirkninger – både inden for det konkrete område og i forhold til andre planlagte eller potentielle fremskyndelsesområder. Indfør evt. et nyt stykke, der pålægger myndigheden at vurdere kumulative effekter på natur og landskab, hvis flere projekter/områder planlægges parallelt eller et område udbygges i etaper. Desuden bør § 22, stk. 2, nr. 3 præciseres, så det fremgår, at anvendte kort og datasæt også skal bruges til at identificere og fravælge sårbare områder, herunder områder med potentiel kumulativ belastning (fx for truede arter eller trækruter).
- Kommunale naturhensyn (§ 22): Indsæt en bestemmelse om, at kommunalbestyrelsen ved planlægning af VE-fremskyndelsesområder skal sikre, at udpegningen er forenelig med kommunens mål for natur og biodiversitet – herunder udarbejdelsen af omlægningsplaner og bidrag til målet om 20 % beskyttet natur i 2030. Kommunen bør dokumentere, at udpegningen ikke forhindrer opfyldelsen af nationale naturmål. Kommunerne bør samtidig forpligtes til at forholde sig til Grønt Danmarkskort og relevante kort over potentielle områder for naturbeskyttelse. Hvis sådanne arealer inddrages, bør der stilles krav om erstatningsnatur.
- Kontaktpunktets miljørolle (§ 6-7): Udvid kontaktpunktets formål til eksplicit også at omfatte natur- og miljøvejledning. I § 6 bør der tilføjes, at kontaktpunktet har ansvar for at informere opstillere om relevante miljøhensyn og inddrage relevante myndigheder tidligt i processen. I § 7 bør der tilføjes, at kontaktpunktets hjemmeside skal indeholde opdaterede kort over beskyttet natur, økologiske forbindelser, vigtige levesteder og områder med høj naturværdi – fx baseret på kortmateriale fra DCE, CMEK og Biodiversitetsrådet, som er offentliggjort via Arealinfo. Disse tiltag vil styrke den helhedsorienterede sagsbehandling og hjælpe opstillere med at træffe informerede valg, som respekterer naturværdier og bidrager til at undgå konflikter med naturbeskyttelsen.

DN står gerne til rådighed for yderligere dialog om, hvordan vi bedst sikrer, at klimaindsats og naturbeskyttelse går hånd i hånd i den kommende implementering af reglerne. Vi ser frem til at bidrage konstruktivt til den grønne omstilling, således at den nødvendige udbygning af vedvarende energi sker hurtigt og hensynsfuldt over for vores fælles naturværdier.

Danmarks Naturfredningsforening takker for at have vores input med i denne proces og håber, at de foreslåede justeringer vil blive indarbejdet, så bekendtgørelsen både fremmer klimaindsatsen og beskytter naturen.

Med venlig hilsen,

Lasse Jesper Bering Pedersen,
Klima- og Energipolitisk Seniorrådgiver,
Danmarks Naturfredningsforening